

meget som muligt lignet efter Grundskyld. Jeg er derfor noget betænkelig ved Nedfældning af den tilbageværende Del af de gamle Hartkornsskatter som en Gammelskat, selv om jeg anerkender, at vi her staaar overfor virkelig gamle Grundbyrder.

Men er jeg saaledes betænkelig overfor Nedfældning af Harts Kornsskatten, er jeg endda langt mere betænkelig ved Nedfældning af en Del af Ejendomsskylden som en Gammelskat. Som jeg har nævnt, har den højtærede Indenrigsminister delt alle Ejendomme i Landkommunerne i to Grupper: en landbrugsmæssig Gruppe, hvortil han har regnet alle Ejendomme, der har 1 Td. Land eller derover, og hvor Grundværdien udgør mindst $\frac{1}{3}$ af Ejendomsskylden, og en Gruppe, der omfatter alle andre Ejendomme. Der faldt Udtalelser her i Gaar, som kunde tyde paa, at Lovforslaget opfattedes, som om Delingen gik ud paa en landbrugsmæssig Gruppe og en bymæssig Gruppe. Det er ikke rigtigt. Lovforslaget deler Ejendommene i hver Kommune i en landbrugsmæssig og en ikke-landbrugsmæssig Gruppe, uden Hensyn til om de paagældende Ejendomme ligger i en bymæssig Bebyggelse eller ude paa den øde Hede, det kommer kun an paa, om de har det her nævnte Jordareal og den her nævnte Grundværdi i Forhold til Ejendomsskylden. Efter Lovforslagets Regler skal disse to Grupper betale akkurat det samme i Skat efter det nye Princip, som de betaler nu, og dette opnaar den højtærede Indenrigsminister derved, at Lovforslaget siger: Grundværdien for Landbrugsgruppen sammenlægges først, og der bruges en Promille overfor denne Grundværdi, der er saa stor, at netop det Beløb, som denne Gruppe i Øjeblikket betaler i Form af Ejendomsskyld, kommer ind gennem Grundskylden. Den Promille, der saaledes er udfundet for Landbrugsgruppens Vedkommende, bliver ogsaa lagt til Grund ved Beregningen af hver enkelt Ejendoms Skat i den ikke-landbrugsmæssige Gruppe; det Tal, der kommer frem, naar den samme Promille bruges, bliver imidlertid for lille, og hvad der mangler i, at Gruppen efter Grundskylden kommer til at betale det, den betaler nu, bliver taget ved at nedfælde en Del af den nuværende Ejendomsskyld som en Gammelskat. Nu er det min Opfattelse, at den Grænse, som den højtærede Indenrigsminister har sat, er valgt saa god, som den overhovedet kan vælges, men enhver Grænse, der sættes, vil volde store Vanskeligheder, det bliver rene Tilfældigheder, der bliver afgørende for, om en Ejendom kom-

mer i den landbrugsmæssige eller i den ikke-landbrugsmæssige Gruppe. Da det er Hensigten, at enhver Gruppe skal betale akkurat det, den betaler nu, kan der ikke ske Forskydninger fra den ene Gruppe til den anden, men derfor kan der meget vel ske Forskydninger indenfor hver enkelt af de to Grupper, og det vil der ogsaa ske. Det vil sige, at den Ejendom, der tilfældigvis er kommet i Landbrugsgruppen og er blevet den mindste der, vil faa Skattelettelse, fordi der vil ske en Forskydning fra de mindre Ejendomme til de større indenfor hver af disse to Grupper; hvis Ejendommen derimod er kommet paa den anden Side af Grænsen, er blevet den største indenfor den ikke-landbrugsmæssige Gruppe, saa vil Ejendommen faa Skattepaalæg. At dette vil blive Tilfældet uden Hensyn til, hvor Grænsen sættes, er Svagheden ved enhver Grænse, og naar Grænsen tillige bevirker, at de, som kommer paa den ene Side af Grænsen, faar Skattelettelse, og de, som kommer paa den anden Side, faar Skattepaalæg, er en saadan Grænse meget vanskelig at forsvare, og den vil give Anledning til megen Misfornøjelse. Dertil kommer, at det meget let kan hænde, at en Ejendom, som nu kommer i den ikke-landbrugsmæssige Gruppe, senere skifter Karakter og gaar over i den anden Gruppe og omvendt. Hvis der paa et Jordstykke, hvorpaa der ligger en Fabrik, bliver nedfældet en stor Del af den Ejendomsskyld, som nu ligger paa Grunden, og Fabrikken maaske senere brænder og ikke bliver bygget op igen, fordi der er ikke Brug for den, ligger disse Gammelskatter fremdeles paa Grunden. Det kan meget let ske ved Nedfældning af Ejendomsskylden til Gammelskat, at enkelte Jordstykker kan faa Skat nedfældet til et større Beløb, end den samlede Grundværdi udgør, saaledes at Jorden, hvis der senere sker Ændringer, bliver værdiløs, fordi den Gammelskat, som ligger paa den, er større end hele Jordens Værdi. Det bør i alt Fald ændres derhen, at der ingen Sinde kan nedfældes saa meget af Hartkornsskatten eller Ejendomsskylden, at det overstiger og Grundværdien. Jeg vil imidlertid haabe, at det vil lykkes at finde Midler til at hindre disse Forskydninger, uden at det bliver nødvendigt at sætte disse Grænser i Landkommunerne, jeg vil haabe, at der i Udvalget kan findes andre Midler, hvorved vi kan opnaa noget af det, Ministeren har tilsigtet, men i øvrigt maa jeg sige, at jeg ser heller ikke, at det er absolut nødvendigt at binde sig til Principperne, saaledes som den højtærede Indenrigsminister har gjort det. Det